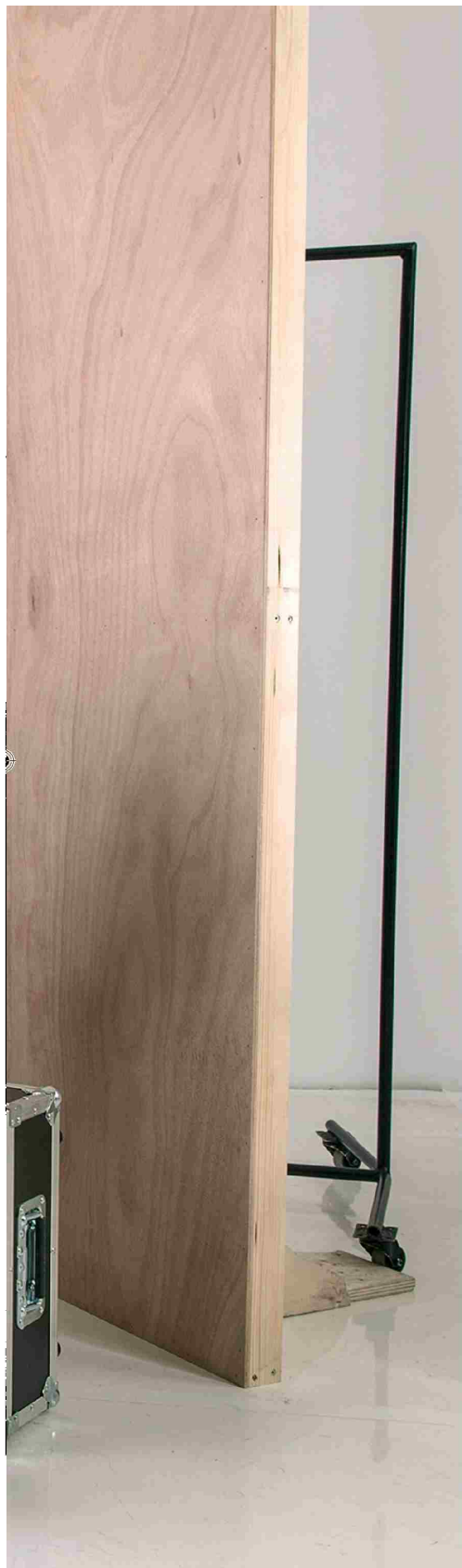

StoryKoktajl
KULTURA

Privoščil si bom še kakšen spodrsrljaj

Jure Henigman je eden od najvidnejših gledaliških in filmskih igralcev mlajše generacije.

Veliki filmski uspeh mu je prinesla vloga Gregorja v filmu *Izlet Nejca Gazvode*, za katerega je prejel že več nagrad, med njimi nagrado vzhajajoča zvezda na berlinskem filmskem festivalu in nagrado za najboljšo moško vlogo v kategoriji debitantskih filmov na filmskem festivalu v Nashvillu v ZDA. Štirintridesetletni igralec MGL je prejšnji teden **ustopil** v odlični ironično dramatični predstavi *Dragi, doma sem!*, v režiji Nino Šorak in z Ivo Krajinč Bagola v glavni vlogi. Po predstavi sta se pogovarjala tudi o uprašnju svobodnega odločanja ženske v današnjem svetu.

Story: Priznanja in nagrade, ki se jih je skozi leta pri vas nabralo že nekaj, so zahvala upodobitvam vaših odrskih in filmskih likov. Vam morda predstavljajo tudi odgovornost, da si ne smete dovoliti spodrslijav in morate premagovati mejnike?

Kot igralec in kot človek nisem imun niti proti graji niti pohvali. Vesel sem vsakega pozitivnega mnenja o svojem (našem) delu, seveda tudi nagrade. Ob prejemu letošnje Dnevnikove nagrade pa nisem točil solz ganjenosti nad sabo, kot je to marsikdo narobe interpretiral. Ganjen sem bil nad predstavo Sedem dni, ki mi jo je pred predelitvijo premierno uspelo videti v MGL. Sicer pa upam, da si bom do konca življenja lahko privoščil še marsikateri spodrslijaj. **Story:** V najnovejši predstavi MGL *Dragi, doma sem!* igrate moža **Judy**, ženske, ki se je odločila zamenjati kariero za predpasnik in skrb za moža. Kako ste jo doživljali?

To je bilo moje prvo sodelovanje z režiserko Nino Šorak, ki me je lani totalno navdušila s postavitvijo gledališke nadaljevanke Praznina spomina po scenariju Barbare Zemljič. Tudi z Ivo Krajinč Bagola, ki blesti v glavni vlogi, nisem že lep čas stal na odru, in moram priznati, da sem bil pred začetkom kar nekoliko napet od vse te močne ženske energije. Vse skupaj pa je rodilo zelo prijetno in plodno sodelovanje. Vedno mi je v veselje delati z ljudmi, ki vedo, kaj hočejo, so vztrajni in imajo visoko delovno etiko in v tej ekipi tega res ni primanjkovalo. **Story:** Kako bi se odzvali, če bi se vaša žena odločila za tak korak?

Nič ne kaže, da se bo moja žena odločila podobno kot Judy v predstavi. Pustimo uganjane.

Story: V predstavi *Judy* svojo odločitev predstavi kot feministično. Tudi vi razumete

feminizem kot svobodno odločanje ženske, ki se lahko tudi paradoksalno odloči ovreči vse, za kar so se ženske borile, in sledi svojim željam, pa čeprav gre za vrnitev za štedilnik? Kaj pomeni svoboda ženske in njeno svobodno odločanje?

Vedno sem za svobodo in svobodno odločanje. Ženske so bile skozi celotno novejšo zgodovino precej diskriminirane in odrinjene. Prikrajšane za marsikatero pravico in možnost. To se na žalost še vedno dogaja, stvari so zelo zakoreninjene. Poleg vsega se mi zdi tragično, da je celo feminizem dobil nekakšen negativen prizvok v občih družbeni sferi. Feminizmov je zelo veliko in vsi so pravi. Tudi ta odločitev, da se Judy odloči ostati doma in skrbeti za dom, je feministična. Bolj žalosten je povod k tej odločitvi, tega pa zelo dobro poznamo vsi.

Story: Imate v mislih trg dela?

Seveda. Trg dela je neizprosni, nikoli ni dovolj, še in še več delaj in imel boš več denarja, ki ga ne boš imel kdaj zapraviti ali pa ga tako ali tako ne bo bistveno več. Delaj, delaj, ne samo to, bodi obseden s svojim delom. To je postala vrednota. Ženske so pri nas zelo hitro začele delati, prej kot drugje. Zanimivo razmišljanje se je pojavilo na začetku tega povojnega vala: ker bodo delale tudi ženske, bomo vsi skupaj delali pol manj. Kako naivno (smeh). Delamo samo še več in več.

Kapitalizem je požrešna žival in treba jo je obilno pitati. Kakorkoli, če sodobni moški lahko sprejme dejstvo, da njegova žena ostane doma in gospodinja, ga delovni trg pač ne more. Enostavno se ne izide, na koncu meseca je v prašičku premalo. Toliko o svobodni izbiri danes.

Story: V novem koprodukcijskem projektu z naslovom *2020 med SNG Dramo, MGL-jem in Cankarjevem domom* se boste ukvarjali z vprašanji človekovih vrednot v 21. stoletju. Katere vrednote bi morali ponovno vzpostaviti ali jih pridobiti in kje se nam je zataknilo?

Avtor Harrari, ki bo tudi izhodiščna točka uprizoritve, v svojih knjigah na koncu razkrije svoj recept za soočanje z današnjim svetom. Dve uri meditacije na dan in enkrat letno dvomesečni 'retreat' nekje v samotni stran od tehnologije in sodobnega sranja. Kako lepo! Vesel sem zanj, da ima to možnost in to svobodo odločanja. Mislim, da je problem današnjega časa samo to, da se vsi čisto preveč ukvarjamo sami s sabo.

◆ Napisala: Živa M. Brecelj

◆ Fotografija: Peter Gioldani